ANUL IV.—Nr. 1023

EDIŢIA A DOUA

MARŢI 3 DECEMBRIE 1891

Adevĕrul

Să te fereşti, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

O ESCROCHERIE ŞI UN FALS

IN TEXTUL CONSTITUŢIUNEI

Bucureştĭ, 2 Decembrie.

Intre şedinţa Constituanteĭ din 27 Iunie 1866 şi acea din 30 Iunie acelaş an, s'a comis — Dumnezeŭ singur ştie de cine — cea maĭ sfruntată escrocherie, cel maĭ criminal falş, în redactarea textuluĭ Constituţiuneĭ pe care Prinţul Carol a sancţionat'o şi pe care a sevîrşit următorul jurămînt:

Jur de a păzi Constituţiunea şi legile Poporuluĭ Român, de a menţine drepturile Luĭ naţionale şi integritatea teritoruluĭ.

Nu acuz pe nimenĭ, căcĭ nu pot acuza pe cine-va; dar constat un fapt care nu se poate tăgădui. De 25 de anĭ de când această Constituţiune este în vigoare numaĭ doĭ prim-miniştri aŭ beneficiat de acest falş infam comis în pactul nostru fundamental.

In 1879, Ion C. Brătianu a obţinut iscălitura Suveranuluĭ pe un decret motivat pe ultimul aliniat al articoluluĭ 95 din Constituţiune şi a prorogat Corpurile Legiuitoare pe o lună:

Este însă o mare deosebire între prorogarea de la 1879 şi cea de acum. La 1879 Parlamentul s'a prorogat prin decret, dar prorogarea s'a făcut în cursul *uneĭ sesiunĭ extraordinare* şi *în condiţiunĭ cu totul anormale*. Dreptul Suveranuluĭ se putea dar controversa.

In 1891, Lascar Catargiu, căruia Suveranul i-a refuzat decretul de disolvare, a obţinut un decret de prorogare a Parlamentuluĭ în *sesiune ordinară*, pe zece zile; decret inutil dacă, precum pretinde primul ministru, *el este fidela expresiune a majorităţiĭ Corpurilor Legiuitoare*; decret nul şi fără valoare, căcĭ Carol I nu are dreptul de prorogare.

Voĭ nara faptele în toată goliciunea lor, şi lectoriĭ meĭ vor aprecia dacă Corpurile Legiuitoare puteaŭ fi prorogate cu decretul pe care l'a citit Lascar Catargiu în ziua de 28 Noembre.

Am în faţă proectul de Constituţiune înaintat Constituanteĭ de Locotenenţa Domnească, cu mesagiul Nr. 750 din 1 Maĭ 1866. — Acest mesagiŭ este semnat de Nicolae Golescu, Lascar Catargiu şi Nicolae Haralamb.

Articolul 49 al aceluĭ proiect sună ast-fel:

La 15 Noembrie a fie-căruĭ an Adunarea se întruneşte fără convocaţiune, dacă Domnul nu a convocat'o maĭ înainte.

Durata fie căreĭ sesiunĭ ordinare este de treĭ lunĭ.

La deschiderea sesiuneĭ Domnul expune prin un mesagiŭ starea ţăreĭ.

Domnul pronunţă închiderea sesiuneĭ.

El are dreptul de a convoca în sesiune extraordinară Adunarea.

El are dreptul de a disolva Adunarea.

Actul de disolvare trebue să conţie convocaţiunea alegětorilor, până în două lunĭ de zile, şi a Adunăreĭ până în treĭ lunĭ.

Adunarea în cele treĭ lunĭ de sesiune ordinară are singură dreptul de a se amâna.

In şedinţa Constituanteĭ din 16 Iunie 1866, D. Manolaki Costaki Epureanu — preşedintele Constituanteĭ — zice între altele: — *Contraproiect nu există, ci sunt numaĭ amendamente care s'aŭ primit în deosebitele secţiunĭ şi care aŭ fost cu prisos discutate în toate secţiunile.*

Tot în acea şedinţă D. Aristide Pascal, raportorul Comitetuluĭ de delegaţĭ aĭ secţiunilor, dă citire raportuluĭ sěŭ, din care extrag următoarele rîndurĭ:

Comitetul însărcinat cu examinarea proiectuluĭ de Constituţiune prezentat de guvern, după ce a luat cunoştinţă de toate amendamentele ce s'aŭ produs în secţiunĭ după ce prin această lucrare s'a pătruns de spiritul şi de opiniunile ce aŭ predomnit în Adunare, a făcut **proiectuluĭ de Constituţiune al guvernuluĭ modificaţiunile** *ce în calitate de raportor al acestuĭ Comitet am onoare a vĕ prezenta.*

D. raportor, în lungul sěŭ raport pe care l'am cetit cu multă atenţiune, arată Adunăreĭ modificările *în proiectul de Constituţiune a guvernuluĭ*, dar nicăierĭ nu se vede că articolul 49 ar fi fost modificat.

Este inadmisibil ca secţiunile să fi amendat articolul 49, însemnat prin drepturile ce le acordă Domnitoruluĭ şi D. Aristide Pascal să nu fi adus la cunoştinţa Adunăreĭ în raportul sěŭ, care este o lucrare conştiincioasă şi completă, o modificare atât de importantă ca aceea care da Suveranuluĭ *dreptul de a surpima temporar Parlamentul.*

Stăruesc asupra acestuĭ fapt. că din discursul D-luĭ Manolaki Costaki Epureanu, din raportul D-luĭ Aristide Pascal şi din întreaga discuţiune urmată în şedinţa constituanteĭ din 16 Iunie 1866, să constată că contra proect nu a existat.

Şi cu toate aceste am înaintea ochilor un contra proect elaborat de Comitetul delegaţilor.

In acest contra proect articolul 85 are următoarea cuprindere:

Art. 85.—In locul articoluluĭ 49 din proect.—La 15 Noembre a fie căruia an, Adunarea deputaţilor şi Adunarea teritorială se întrunesc fără convocaţiune, dacă Domnul nu le-a convocat maĭ înainte

Durata fie-căreĭ sesiunĭ este de treĭ lunĭ.

La deschiderea sesiuneĭ Domnul expune prin un mesagiu starea ţĕreĭ.

Domnul pronunţă închiderea sesiuneĭ.

El are dreptul de a disolva ambele Adunărĭ de o dată, saŭ numĭ una din ele.

El are dreptul de a convoca în sesiune axtraordinara Adunările.

Actul de disolvare trebue să conţie convocaţiunea alegătorilor până în două lunĭ şi a Adunărilor până în treĭ lunĭ. Domnul poate amâna Adunările. Orĭ cum amânarea nu poate esceda termenul de o lună nicĭ a fi reinoită în aceiaşĭ sesiune fără consimţimîntul Adunărilor.

Faţă cu acest articol o întrebare să impune.

Constituanta luat-a în discuţie proectul de Constituţiune prezentat de guvern, saŭ proectul de Constituţiune modificat de Comitet?

Pentru orĭ ce om care va ceti ca mine cu luare aminte, atât raportul D-luĭ Aristide Pascal cât şi dezbaterile şedinţelor din 18, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28 şi 29 Iunie 1866, reesă într'un mod netăgăduit că Constituanta a discutat numaĭ şi numaĭ proectul de Constituţiune prezentat de guvern.

Mă voiŭ opri la şedinţa din 27 Iunie şi cu procesul verbal în mână, eaŭ asupră'mĭ de a dovedi că legiuitorilor din 1866 nicĭ prin gând nu le-a trecut a da Suveranuluĭ dreptul de prorogare a Corpurilor Legiuitoare.

D. Aristide Pascal are cuvêntul:

D. raportor citeşte articolul 49, care devine articolul 95, în următoarea cuprindere:

Să observe bine lectoriĭ meĭ că D. raportor nu citeşte articolul 85 din proectul de Constituţiune modificat de Comitet, ci articolul 49 din proectul de Constituţiune prezentat de guvern, precum a făcut în tot cursul discuţiuneĭ urmate de constituantă.

Articolul 49: La 15 Noembre a fie-căruia an Adunarea se intruneşte fără convocaţiune, dacă Domnul nu a convocat'o maĭ înainte.

Durata fie-căreĭ sesiunĭ ordinare este de treĭ lunĭ.

La deschiderea sesiuneĭ, Domnul expune prin un mesagiŭ starea ţěreĭ.

Domnul pronunţă închiderea sesiuneĭ.

El are dreptul de a convoca în se siune extraodinară Adunarea.

El are dreptul de a disolva Adunarea.

Actul de disolvare trebue să conţie convocaţiunea alegětorilor până în douĕ lunĭ de zile, şi a Adunăreĭ până în treĭ lunĭ.

Adunarea în cele treĭ lunĭ de sesiune ordinară are singură dreptul de a se amâna.

D. Preşedinte: Aicĭ esle un amendament care zice: *La aliniatul al treilea propunem a se adăogi aceste cuvinte:* **la care Adunările fac rĕspunsurile lor** (iscăliţĭ) *P. Cernătecu, C. T. Grigorescu.*

Se pune la vot acest amendament şi se adoptă.

Se pune la vot **articolul 49 şi se adoptă cu schimbarea cuvintelor:** *Adunarea se întruneşte* în acele de: *Adunările se întrunesc.*

Acum trecem la textul Constituţiuneĭ sancţionate de Carol I la 30 Iunie 1866.

Aicĭ daŭ peste cea maĭ **neruşinată escrocherie,** cel maĭ **infam falş** al căruĭ scop a fost de a lărgi prerogativele Suveranuluĭ şi de a da guvernelor o putere asupra Parlamentuluĭ.

Nu poate fi vorba de o greşală a copistuluĭ, nu poate fi vorba de o eroare tipografică, ci, o repet, de o **escrocherie neruşinată,** de un **falş infam.**

Şi pentru ca lectoriĭ meĭ să se convingă de veracitatea celor expuse de mine, daŭ maĭ jos acele trei texturĭ ale articolelor **49, 85 şi 95,** cel întâiŭ din proectul de Constituţiune prezentat de guvern şi votat de Constituantă cu micĭ modificărĭ, cel al doilea din proectul de Constituţiune modificat de Comitet, şi cel al treilea din textul Constituţiuneĭ sancţionate şi promulgate.

Art. 49 din proectul de Constituţiune prezentat de guvern şi votat de Constituanta.	*Art. 85 din proiectul de Constituţiune modificat de Comitet.*	*Art. 95 al textuluĭ Constituţiuneĭ sancţionate şi promulgate.*
La 15 Noembre a fie căruia an Adunarea se întruneşte fără convocaţiune, dacă Domnul nu a convocat'o maĭ înainte.	La 15 Noembrie a fie-căruia an, Adunarea deputaţilor şi Adunarea teritorială se întrunesc fără convocaţiune, dacă Domnul nu le-a convocat maĭ înainte.	La 15 Noembrie a fie-căruĭ an Adunarea deputaţilor şi Senatul se întrunesc fără convocaţiune, dacă Domnul nu le-a convocat maĭ înainte.
Durata fie-căreĭ sesiunĭ este de treĭ lunĭ.	Durata fie-căreĭ sesiunĭ este de treĭ lunĭ.	Durata fie-căreĭ sesiunĭ este de treĭ lunĭ.
La deschiderea sesiuneĭ Domnul expune prin un mesagiŭ starea ţěreĭ	La deschiderea sesiuneĭ Domnul expune prin un mesagiŭ starea Ţěreĭ.	La deschiderea sesiuneĭ Domnul expune prin un mesagiŭ starea ţăreĭ, la care Adunărife fac rĕspunsurile lor.
Domnul pronunţa închiderea sesiuneĭ.	Domnul pronunţă închiderea sesiuneĭ,	Domnul pronunţă închiderea sesiuneĭ.
El are dreptul de a convoca în sesiune extraordinară Adunarea.	El are dreptul de a convoca în sesiune extraordinară Adunările.	El are dreptul de a convoca în sesiune extraordinară Adunările.
El are dreptul de a disolva Adunarea.	El are dreptul de a disolva ambele Adunărĭ de odată saŭ numaĭ una din ele.	El are dreptul de a disolva ambele Adunărĭ de o dată, saŭ numaĭ una din ele.
Actul de disolvare trebue să conţie convocaţiunea alegătorilor până în două lunĭ de zile şi a Adunăreĭ până în treĭ lunĭ.	Actul de disolvare trebue să conţie convocaţiunea alegětorilor până în două lunĭ de zile, şi a Adunărilor în treĭ lunĭ.	Actul de disolvare trebue să conţie convocaţiunea alegětorilor până în douĕ lunĭ de zile şi a Adunărilor până în treĭ lunĭ.
Adunarea în cele treĭ lunĭ de sesiune ordinară are singurră dreptul de a se amâna.	**Domnul poate amâna Adunările. Orĭ cum amânarea nu poate esceda termenul de o lună nicĭ a fi reînoită în aceeaşĭ sesiune fără consimţimêntul Adunărilor.**	**Domnul poate amâna Adunările; orĭ-cum, amânarea nu póte esceda termenul de o lună nicĭ a fi reînoită în aceeaşĭ sesiune fără consimţimîntul Adunărilor.**

Acum reesă într'un mod clar, precis şi indiscutabil escrocheria şi falşul pe care l'aŭ sĕvârşit: — Cine? — Incă odată nu acuz, nu pot acuza pe nimene.

Escrocul şi falsificatorul, în loc de a pune în Constituţiune articolul 95, cum l'a votat Constituanta, şi cu micile modificărĭ introduse de ea, l'a înlocuit prin articolul 85 al proectuluĭ de Constituţiune modificat de Comitet, pe când Constituanta nu a discutat proiectul de Constituţiune al Comitetuluĭ, şi prin urmare nicĭ nu a fost supus de raportor deliberărilor Constituanteĭ acest odios articol 85.

Escrocheria e patentă.
Falşul e vĕdit.

Voesc a crede, şi trebue să cred că nicĭ defunctul Ion C. Brătianu la 1879, nicĭ Lascar Catargiu la 1891 nu aŭ ştiut că voinţa legiuitorilor din 1866 a fost falsificată, şi că Suveranul nu are dreptul de a proroga Parlamentul, căcĭ acest drept Constituanta l'a dat numaĭ Cameriĭ şi Senatuluĭ.

Dar lumina asupra acestuĭ escrocherĭ, asupra acestuĭ falş trebue să se facă. Bănuelĭ nu trebue să planeze asupra nimĕnuĭ, încă maĭ puţin asupra unuĭ defunct a căruia memorie a rĕmas scumpă chiar duşmanilor sěĭ politicĭ.

Cine era preşedintele Constituanteĭ? — **Defunctul Manolaki Costaki Epureanu.**

Cine era primul-ministru când s'a sancţionat şi promulgat Constituţiunea? — **Lascar Catargiu.**

Lascar Catargiu, fostul prim-ministru la 1866 al Prinţuluĭ Carol I, actualul prim-ministru în 1891 al Regeluĭ Carol I, este dator a ordona o anchetă asupra acesteĭ scârboase afacerĭ, dar o anchetă serioasă, scupuloasă, la lumina zileĭ, o anchetă la care să fie invitaţĭ şi reprezentanţiĭ preseĭ.

Trebue ca Ţara să cunoască numele infamuluĭ care s'a permis a falsifica un vot esenţial al legiuitorilor din 1866, falsificare prin care s'a restrîns drepturile Parlamentuluĭ şi s'a lărgit acele ale Suveranuluĭ.

Lascar Catargiu trebue să ordone dezgroparea din arhive a **originaluluĭ Constituţiuneĭ** precum şi a **procesuluĭ-verbal al şedinţeĭ Constituanteĭ din 27 Iunie 1866,** ambe aceste acte subsemnate de defunctul Manolaki Costaki Epureanu.

Ne place a crede că Lascar Catargiu îşĭ va face datoria.

Primul-Ministru de la 30 Iunie 1866 şi de la 28 Noemvrie 1891 are cuvîntul.

Alex. V. Beldimanŭ.

INTRUNIREA LIBERALILOR

Inainte de întrunire

Ierĭ s'a ţinut în sala băilor Eforieĭ întrunirea convocată de liberalĭ, ca să protesteze contra prorogăreĭ Camerilor.

Intrunirea, de şi anunţată pentru ora 1, nu s'a deschis de cât la douĕ fără un sfert.

Lume a fost puţină la început, maĭ pe urmă însă, îndată după deschidere, sala s'a umplut.

Pe la 1 şi jumĕtate intră în sală D. D. Sturza, N. Fleva, G. Palade, etc. Publicul îĭ primeşte în aclamaţiunĭ,

Şedinţa se deschide la 2 fără un sfert sub presidenţia D-luĭ general Călinescu.

Balaurul cu opt capete

Cel dintâĭ care ia cuvîntul, e D. *D. Sturza* şeful de fapt, al partiduluĭ liberal.

D-sa aminteşte luptele pe care liberaliĭ aŭ trubuit să le poarte contra boerilor, ce tot-d'a-una s'aŭ opus orĭ-căreĭ reforme.

Şi era firesc să se opue, a zis D-sa, pentru că boeriĭ noştri veacurĭ şi-aŭ făcut educaţiunea slugărind pe la curţile strĕine.

Şi nu numaĭ în trecut, dar şi astă-zĭ clasa boerilor sînt contra libertăţilor pentru poporul ce suferă. Eĭ susţin şi acuma că Constituţia nu e după talia poporuluĭ român. Eĭ cer ca acest popor să fie pus sub tutela eliteĭ sociale.

Dar această elită n'are credinţă nicĭ în legile ţĕreĭ, nicĭ în viitorul eĭ. Şi cu toate acestea are pretenţia s'o guverneze prin apăsare.

Pentru D. D. Sturza cuvîntul boer e de o potrivă cu cuvîntul reacţiune, însemnează unul şi acelaş lucru.

In ajunul resboiuluĭ pentru independenţă, tot D. Catargiu era la putere. Şi atuncĭ, în loc să se gîndească la furtuna ce avea să treacă peste ţară, D-sa umbla cu popa Tache şi cu ciomăgaşiĭ de znopea lumea pe uliţele Bucureştilor.

Dar dacă aŭ fost răĭ atuncĭ, îndreptatus'aŭ astă-zĭ? Nu.

Astă-zĭ reacțiunea stă cocoțată la putere ca un balaur cu opt capete. Țara nu se poate lăsa să fie mîncată de acest balaur.

Prorogarea

D. D. Ghica, fiul vestituluĭ scriitor și patriot I. Ghica se urcă la tribună.

D-sa protestează contra prorogăreĭ camerelor. Prorogarea e un act ne maĭ pomenit de arbitrar din partea guvernuluĭ.

Și liberaliĭ aŭ prorogat camerele la 1879; dar atuncĭ camerele trebuiaŭ să se pronunțe în chestia evreilor pe care n'o aveaŭ studiată; a trebuit să fie prorogate ca să aibă timp să studieze cestiunea înainte de a se pronunța. Dar astă-zĭ e aceiașĭ situație? Unde e acea cestiune mare, internațională, cum a fost cestiunea Evreilor la 1879?

General Cernat

D. Ferichide vorbește al treilea. D-sa începe ast-fel:

D-lor, cine a putut să auză de venirea la putere a luĭ L. Catargiu și să nu se îngrozească?

Incă din ziua dintîĭ l-ațĭ putut vedea cum lucrează.

Aniversarea luăreĭ Plevneĭ aŭ sĕrbătorit'o în mod rușinos pentru țară.

Cel care a avut gloria de a fi în capul armateĭ, în ziua luăreĭ Plevneĭ, a fost dat afară din armată. Generalul Cernat, această figură istorică ce trebue înconjurată cu venerațiunea tuturor, a fost scos din rîndurile armateĭ, printr'o lege pe care a făcut-o guvernul actual și prin care ministru e stăpîn pe soarta ofițeruluĭ.

Și cine sunt ceĭ ce aŭ pretenția să guverneze țara? Unul e militarul care n'a avut curajul să'șĭ îndeplinească datoria militară când a primit ordinul să treacă Dunărea. Altul e D. Al. Lahovary, vestit prin cuvintele memorabile: *Mitraillez moi cette canaille!*

Precupeața politică

D. *Paladi* începe prin a spune că până aci ciocoiĭ nu îndrăzneaŭ să se arate în lume fără un gir liberal. Așa, până aci aŭ avut girul D-luĭ G. Vernescu...

— Și acuma aŭ girul D-luĭ Tache Ionescu, spune o voce din public.

— Da, aŭ girul D-luĭ Tache Ionescu, respunde D. Palade.

Ciocoiĭ aveaŭ prăvălie cu vechiturĭ. Ca să'șĭ vînză marfa, s'a gîndit să ia o precupeață maĭ dibace, maĭ scuturată, căruia i-a pus șorțul dinainte, ca să mături dinaintea prăvălieĭ și să facă cu ochiul la mușteriĭ. Această precupeață e D. Tache Ionescu.

Precupeața dase faliment din partidul liberal și aceasta precupeață falită e luată ca girant al partiduluĭ conservator.

Oratorul face apel la tinerime să considere de aci înainte pe D. Tache Ionescu ca pe tipul omuluĭ căzut și renegat. Nimenĭ să nu facă ca el.

Apoĭ, continuâd, spune că guvernanțiĭ de astă-zĭ nu vin să cîrmuiască țara în numele superiorităteĭ intelectuale, ci în numele boerieĭ. Așa poțĭ să fiĭ cât de prost numaĭ să te cheme Al. Știrbey, și poțĭ fi ministru de finanțe. D-sa face prinsoare că un copil cu patru clase primare e în stare să încurce în socotelĭ pe actualul ministru de finanțe. Cât despre fracțiĭ zecimale, doară dacă D. Take Ionescu l-o învăța.

Guvernul trădăreĭ și al corupțiuneĭ

D. *N. Fleva* vorbește cel din urmă. Dupe ce face de maĭ multe orĭ declarațiĭ că e dinastic, spune că guvernul actual e guvernul trădăreĭ și al corupțiuneĭ. E guvernul trădăreĭ pentru că a trădat pe D. Vernescu; e guvernul corupțiuneĭ, pentru că a voit să'l corupă pe D-sa, alegîndu-l vice-președinte al Camereĭ și pentru că a prorogat corpurile legiuitoare, sperînd să corupă pe deputațĭ și senatorĭ.

Terminând spune că trebue să se facă apel la Rege, să facă să intre țara în legalitate.

Intrunirile vor continua, până ce se va duce regimul ciocoilor.

Duminica viitoare

D. general Călinescu ridică ședința, anunțând o întrunire nouă pentru Duminica viitoare.

La această întrunire vor veni și delegațiĭ din provincie.

Concluzie

Intrunirea de ierĭ a fost mult maĭ prejos, de cât ceea ce trebuia să ne așteptăm. Toțĭ oratoriĭ pe rînd n'aŭ făcut de cât să repete clișeurĭ vechĭ ca „infama reacțiune", „balaurul cu opt capete", „regimul ciocoilor", etc. etc. Nicĭ o idee nouă, nicĭ o propunere de vre-o reformă nouă, care să satisfacă nevoĭ de ale maseĭ apăsate și suferinde.

Din această cauză întrunirea a fost cu totul lipsită de căldură și entuziasm.

Battenberg și Bulgaria

SOFIA, 1 Decembre.—Sobrania a votat în ședința de azĭ prin aclamațiunĭ entusiaste o pensie de 50,000 francĭ pentru prințul Alexandru de Battenberg. Președintele SobranieĭD. Slawcoff a ținut un discurs elogios reamintind serviciile eminente aduse Patrieĭ de fostul prinț, în uniunea și resbelul sêrbo-bulgar reamintind de asemenea că prințul este cel d'intîĭ general bulgar.

Zollvereinul

BERLIN, 30 Noembrie. — Reichstagul a continuat discuția tratatelor de comerț. D. de Caprivi respinge imputarea pentru avantagiile acordate industrieĭ asupra agriculture; guvernul a avut multă osteneală pentru a obține taxa de 3 mărcĭ și jumĕtate asupra grîurilor; el se va ocupa de modificarea legeĭ asupra domiciliuluĭ, pentru a înlătura lipsa de lucrătorĭ. Guvernele federate doresc ca tractatele să fie votate înainte de Craciun.

Propunerea de a trimite tractatele comisiuneĭ s'a respins; conservatoriĭ, antisemițiĭ și câțĭ-va membriĭ aĭ partiduluĭ Imperiuluĭ aŭ votat pentru trimitere.

Luni a doua citire a tractatelor.

BUDAPESTA, 1 Decembrie.—Comisiunea Camereĭ a adoptat tractatele cu Germania, Belgia și Elveția, convențiunea cu Germania pentru marcile de fabrică și protocolul final.

PETERSBURG, 1 Decembrie. — *Ziarul de St. Petersburg* se mărginește numaĭ a reproduce tractatele de comerț încheiate între Statele Europeĭ centrale.

Nowoie Vremia vede în aceste tractate scopul Tripleĭ alianțe de a culege în caz de rezbel, puterĭ din ambele părțĭ de odată.

D. de Caprivi a lucrat într'un mod în cât să justifice tot ce se va face pentru a stringe maĭ mult amiciția dintre Statele carĭ aŭ rĕmas afară din noua alianță comercială.

Doctorul Sig. Steiner

Cu o vie părere de rĕŭ împărtășim cititorilor noștri, dureroasa știre despre încetarea din viață a mult cunoscutuluĭ Dr. S. Steiner, proprietarul caselor unde avem instalate biurourile noastre.

Acest om, pe care am avut fericirea de a'l vedea zilnic, ajutând pe săracĭ și nevoiașĭ era un adevĕrat filantrop și un sincer patriot *deși neîmpămîntenit.*

Mult regretatul nostru prieten avea o pasiune d'a sări la orĭ ce oră în ajutorul celor carĭ făcea apel la dînsul nu numaĭ ca medic dar și ca om.

D-rul Steiner a fost în multe rîndurĭ președintele Lojeĭ francmasonice *Ințelepțiĭ de Heliopolis*, în care calitate, pe lângă crearea de școlĭ de adulțĭ și altele începuse publicarea uneĭ *Bibliotecĭ a poporuluĭ Român* din care a apărut un volum de poeziĭ.

Ca medic al spitaluluĭ *Caritas*, la a căruĭ propășire și-a sacrificat întreaga sa viață, — peste 25 anĭ — drept orĭ că beneficiu s'a mulțumit cu mângâerea ce a alinat suferințele nevoiașilor.

Ca om în societate Dr. Steiner era o podoabă cu veselia și manierile sale atât de afabile.

Ca soț și părinte era model.

Iată pentru ce perderea D-ruluĭ Sig. Steiner este ireparabilă și pentru ce memoria luĭ va remânea neștearsă în mintea celor carĭ l'aŭ cunoscut.

INFORMAȚIUNI

Consiliul de higienă al Capitaleĭ se va întruni mâine seară spre a discuta maĭ multe cestiunĭ.

Rugăm pe D. Dr. Felix să binevoiască a spune medicilor de culorĭ să se ocupe și de cafenele și birturile din centrul orașuluĭ carĭ sunt cea maĭ mare parte în o complectă murdărie și negligență.

—x—

Astăzĭ începe la Eforia spitalelor civile concursul de medicĭ secundarĭ.

Acest concurs a maĭ fost casat odată de oare-ce s'a recunoscut dreapta plângere a concurenților carĭ nu știaŭ după care regulament se depue examen, cum și de compunerea Juriuluĭ examinator, care era în contra regulamentuluĭ.

—✠—

Sesiunea I a Curțeĭ cu jurațĭ din Capitală s'a deschis astă-zĭ.

Curtea va judeca mâine primul proces.

—✠—

Astă-zĭ s'a început în culoarea Roșu la secția a 6 operațiile de recrutare a tinerilor carĭ vor forma contingentul viitor al armateĭ.

—✠—

Procesul Primărieĭ cu societatea de Construcțiunĭ, pentru construirea unor filtre la Bâcu, a fost din noŭ amânat de către tribunalul de comerț după cererea primărieĭ.

Procesul se va judeca la 17 Decembrie.

—✠—

Astă seară Lunĭ 2 Decembrie se va juca la Teatru Național comedie **Deputatul Tateĭ**. Spectacolul se va începe cu comedia **Crima**.

Peste câte-va zile apare de sub presă ultima operă de *B. P. Hăsdeu* **Sic cogito: Ce e viața? — Ce e moartea?—Ce e omul?**

Un volum mare de lux în 4 cu maĭ multe stampe.

S'a tipărit *numaĭ în 200 exemplare numerotate*. Prețul unuĭ exemplar: *20 leĭ.*

De vênzare numaĭ la autor și la *redacția Revista-nouĕ* (strada Regală Nr. 16).

* * *

D. Ion Ghica arangează acum un volum, care va cuprinde o serie de scrisorĭ de ale luptătorilor pentru renașterea noastră națională.

—x—

BINEFĂCĂTORUL NECUNOSCUT

(Nuvelă bulgară)

Intr'o colibă ca vaĭ de ea, nepodită pe jos, în care lumina intra printr'o firidă astupată cu hârtie, un biet meșteșugar anume Gruyo își tîra zilele în mizeria cea maĭ cumplită. Nu era multă vreme de când muma murise din pricina uneĭ boale lungĭ, lăsând orfanĭ patru copiĭ micĭ carĭ se stringeaŭ înprejurul unuĭ mangal în care nu era de cât cenușe. Nenorocitul își cheltuise toate iconomiile pentru ca să cumpere hrana și doctoriile trebuincioase bolnaveĭ. Tot boala eĭ îl trîntise și pe dînsul pe paele jilave, fără puterea de a'șĭ apăra copii de foame și de frig.

— Tată!! Tată!! hliap! ziceaŭ eĭ cu un fel de gemĕt.

Și nenorocituluĭ părinte i se sfîșia inima din pricina tînguirilor ĕstora și le rĕspundea numaĭ cu suspine înăbușite și curmate numaĭ de frigul care-ĭ îngheța membrele. Pentru ca să dea pâine copiilor sĕĭ, de când era osândit să stea culcat, nenorocitul trebuise să vîndă cu încetul tot mobilierul, toate zdrențele, ba chiar și uneltele. Acum, în coliba asta nu maĭ era alt-ceva de cât scândurile cu pae pe care dormea bolnavul, o saltea veche mică pe care dormeaŭ copii, mangalul stins și un fel de etajeră agățată de zid și pe care eraŭ o icoană care înfățișa pe Christ și portretul țaruluĭ. Ce ar fi putut el să maĭ vînză iar?.. Icoanele astea?.. Nicĭ-odată! Să'șĭ trimită copii pe drumurĭ ca să cerșască? Maĭ bine moartea de cât ast-fel de umilire. Prin urmare trebuia să vînză mangalul.

Era Marțĭ din ultima sĕptămână a patimilor.

— Milko, copila mea, du-te la bai Tudor și spune-ĭ că aș vrea să'ĭ vorbesc numaĭ de cât! zise bolnavul ridicându-se puțin într'o mână.

Milka, cea maĭ mare, era o fetiță gingașe de 12 anĭ cu ochiĭ albastri, cu pĕr lung bălan ca mătasea de moale și inelat. Ochiĭ inteligenteĭ copile scăpărară o clipă de plăcere, însă un gând trist îĭ întunecă numaĭ de cât.

Ea știa că bai Tudor — băcanul din mahala — o să aducă iar tatăluĭ sĕŭ gologanĭ mulțĭ cu carĭ să'șĭ cumpere pâine; însă fata maĭ știa că băcanul nu va pleca cu mâna goală din casă.

Milka făcu o mișcare ca și cum n'ar fi voit să se ducă, însă, îmboldită de foame, plecă în fuga, pe când ceĭ maĭ micĭ, carĭ pricepuseră, își ștergeaŭ lacrămile cu mâneca.

Milka, care ieșise din ulicioara îngustă în fundul căria era casa meșteșugaruluĭ, trebuia să meargă cât este de lungă pe strada X... unde circulația era în ziua aceea, foarte mare.

Copila se opri un minut, cu ochiĭ holbațĭ, admirând basmalele frumoase, pantofiĭ noĭ și alte lucrurĭ frumoase pe carĭ oamenĭ maĭ fericițĭ le cumpĕraseră din Ciarci. I se strînse inimioara când vĕzu toate acestea, îngălbeni când se uită și la zdrențele de pe dînsa și când se gîndi că n'o să poată să aibă și ea o rochie nouă, cu un brîu frumos, ciorapĭ și pantofĭ pentru *Velik-den*. Pe urmă, dând din cap, ca și cum voia să gonească ideile astea care'ĭ făceaŭ rĕŭ, se strecură în fuga în mijlocul lumi acesteia. Abia făcu însă câțĭ-va pașĭ și se împiedică de un domn foarte galant îmbrăcat dar care zîmbi când o vĕzu cât era de tulburată și se uită la ea cu interes.

Din pricina fugiĭ i se rumeniseră obrajiĭ fetițeĭ; gura eĭ, deschisă ca să aspire aerul, arăta niște dințĭ strĕlucitorĭ, cămașa eĭ de pânză groasă, tot costumul eĭ cu o biată fustă găurită, se deschidea pe un pieptișor alb foarte fin, care părea zdrobit de haĭnele acestea grosolane. Piciorușele'ĭ goale, înghețate de frig, eraŭ roșiĭ ca racul.

Sĕrmana fetiță!

Ți se rupea inima s'o vezĭ ast-fel.

Obrazul frumos al feteĭ în care se citea lipsa și mizeria cumplită înduioșe pe tînĕr. Se uită lung la dînsa și cu bunătate, și tocmaĭ în clipa când voi ea să fugă iar el o mîngâe și'ĭ strecură în mîna'ĭ învinețită de frig, treĭ banĭ micĭ galbenĭ.

Domnul era acum departe și Milka tot încremenită era.

Aur Aur! Da, era aur. Vĕzuse ea aur altă dată, în vremea când tata îĭ da mami ca să se ducă în tîrg să cumpere lucrurĭ frumoase. Fata nu se înșela; era chiar aur. Și cu un ban d'aceștia, tata — se gîndea ea — o să aibă un sac plin de gologanĭ după cum da mami-si zaraful din mahala.

Bai Tudor fu iute uitat, fericita Milka gîndindu-se numaĭ la plăcerea ce'ĭ va face tatăluĭ sĕŭ, se întoarse drept acasă. Cum o zăriră, copilașiĭ începură să bată din palme și să rîdă cu dînsa.

Fetișcana, fără să lase tatăluĭ sĕŭ vreme ca să o întrebe, alergase la tatăl sĕŭ și deschizîndu-ĭ mâna'ĭ slăbită de suferințe, îĭ pusese ceĭ treĭ napoleonĭ.

Bietul om începu să tremure când vĕzu aurul acesta. Incruntă spinceana și uitându-se aspru la dînsa, o întrebă foarte rĕstit:

— Milko, de unde aĭ luat baniĭ ĕștia?

Copila încremenise.

Nu rĕspundea.

— N'auzĭ? de unde aĭ luat baniĭ ĕștia nenorocito? I-aĭ furat? i-aĭ cerșit? spune!

Milka, tremurând ca frunza, spuse ce i se întâmplase.

Meșteșugarul se liniști. Zise maĭ blînd:

— L'aĭ maĭ vĕzut vre-o dată pe domnul acela?

— Nu, tată, însă nicĭ odată nu am să'l

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

ELY MONTCLÈRE

(48)

Buchetul Ucigaș

PARTEA II-a

Frumos Monstru

IV

Tereza sta rezimată pe pieptul tînĕruluĭ, fără puterĭ, zdrobită întru câtva de fericire.

Era nespuns de fericită că se simția strînsă pe pieptul adoratuluĭ!

Altă dată Tereza și-ar fi vîndut viața pentru un minut din paradisul acesta!

Azĭ nu maĭ visa....

Dumnezeule! ce fericită era!

V

Tereza și Filip se 'nțeleseră să tacă, cel puțin pentru moment, față de Burgand.

Va fi de ajuns ca Tereza să stăruiască să refuze pe Scarlat Blanc și Burgand nu va maĭ zice nimic,

Filip își deschise inima în fața soreĭ sale și a prietinuluĭ sĕŭ Saint-Yves.

Pe dînșiĭ îĭ întrebă cum trebue să se poarte.

Iubea pe Tereza, voia s'o ia de nevastă; însă maĭ întîĭ îĭ trebuia consimțimêntul conteluĭ de Montalais.

— Ce să fac? o fi bine să'ĭ scriŭ tati, saŭ maĭ bine să aștept până se va întoarce?

— In locul tĕŭ dacă aș fi aș aștepta să se întoarcă contele, zise Paul, aprobat de Madelena. Știĭ că maĭ bine se poate înțelege cineva prin graĭ; piedicile se 'nputinează mult când....

— Dar despre se piedicĭ vorbeștĭ tu? zise Filip tăindu'ĭ vorba.

Eŭ nu vĕd nicĭ o piedică, nicĭ din partea Terezi, nicĭ dintr'a mea.

— Dupe mine, nu puteaĭ să alegĭ ceva maĭ bun, și dacă vreĭ să știĭ tot, e multă vreme decând Madelena și eŭ băgaserăm de seamă că vĕ iubițĭ.

Chiar începuserăm să ne mirăm că mergeaŭ lucrurile așa de încet.

— Va să zică.... (este un însă) tatăl tĕŭ poate că n'o să fie tot de părerea noastră.

Poate că el are alte scopurĭ cu tine, pe carĭ noĭ nu le cunoaștem.

Cine știe? poate că se gîndește să te însoare cu o fată al căruĭ nume să fie maĭ potrivit cu al tĕŭ...

— Și cu averea mea, nu'ĭ așa? isprăvi Filip.

— Da, cu averea ta.

In cazul ĕsta o să fie lupte marĭ între voĭ...

— Atât maĭ rĕŭ! zise tînĕrul hotărît — dacă tata nu gîndește ca și mine că căsătoria este maĭ cu seamă o afacere de inimă și că cineva trebue să se însoare cu o femee fiindcă o iubește, iar nu fiindcă e bogată și nobilă... eĭ bine! o să 'mĭ pară foarte rĕŭ, însă am să mĕ lipsesc de aprobarea tati!

— Filipe!

— Ș'apoĭ, nu știŭ pentru ce 'mĭ ar refuza el consimțimêntul ca să o iaŭ pe Tereza care 'ĭ fata unuĭ om cum se cade și cinstit, a căruĭ singură vină e că e sărac, pe când el, abia șase lunĭ dupe moartea mamĭ, s'a însurat cu o.....

— Filipe! zise Madelena speriată că vede pe fratele sĕŭ iritându'se astfel.

— Lasă vorba aia... n'aĭ nevoe să te aprinzĭ atâta.... zise Paul de Saint-Yves.

Ș'apoĭ, poate că noĭ ne înșelăm, și de unde știĭ că tatăl tĕŭ n'o să se bucure?

— Afară de asta, zise Madelena, noĭ sîntem aci ca să te sprijinim, scumpe Filipe, și știĭ iar că tata are multă stimă pentru Burgand... și pe Tereza o iubește mult.

El știe cât iubea de mult mama pe Tereza și, ca amintire de dragostea asta, sînt sigură că tata n'o să ți se [illegible]

— Așa cred și eŭ.

Ori cum, însă, căsătoria mea cu Tereza este hotărîtă, prea hotărîtă, eŭ o iubesc așa de mult că nu pot traĭ fără dînsa.... iac'așa!

Madelena izbucni în rîs.

— Ia ascultă'l, Paule, ascultă pe amorezatul ăsta care ierĭ chiar nu 'șĭ cunoștea inima!

Ce foc! Ce suflet!

Cu tine, cel puțin, dragostea merge iute!

Intră un servitor.

Aducea o depeșe.

— De la tata? negreșit! zise Madelena.

Nu se înșela.

Contele de Montalais înștiința pe copiĭ seĭ că va sosi a doazi la Ginestière.

Filip oftă.

Ea se întorcea. Adio libertatea!

— Este maĭ bine, zise Saint-Yves. Este interesul nostru.

Nicĭ mie nu'mĭ place nevasta asta a tatăluĭ tĕŭ și, îndată ce mĕ voiŭ cununa voiŭ pleca cu nevasta.

— Da încă eŭ! zise Filip din toată inima.

Burgand va veni cu noĭ; el va legăna copii noștri, fiindcă o să trăim toțĭ împreună, știĭ că ne am jurat, de multă vreme [illegible]

ta o s'o cheme Tereza, zise Madelena.... saŭ cel puțin nu te așteptaĭ la Tereza asta.

Ce ciudată e viața!

— Noĭ trebue să fim foarte diplomațĭ cu Engleza tocmaĭ fiindcă fericirea noastră atîrnă de dînsa, zise Saint-Yves.

Trebue să fim maĭ șirețĭ decât dînsa și numaĭ Dumnezeŭ știe cum o să ne fie de vrăjmașe dacă vom fi așa de proștĭ ca să 'ĭ arătăm că o dispreţuim.

De aceea să ne arătăm blânzĭ cu dînsa maĭ nainte...

Peurmă nu vom maĭ avea nevoe să ne jenăm.

Madelena și Filip trebuiră să aprobe.

Vezĭ bine că nu era închipuită influența pe care o avea Christina asupra tatăluĭ lor.

Și trebuiaŭ să bage bine de seamă ca să nu aibă maĭ tîrziŭ să se lupte înpotriva eĭ.

De aceea hotărîră ca să 'șĭ ascunză antipatia ce aveaŭ înpotriva aceleia care pentru dînșiĭ va fi tot d'auna o streină.

Petrecură restul zileĭ luând mĕsurĭ pentru primirea conteluĭ a doazi.

(Va urma)

uit cât era de frumos, zise copila cu entusiasm. Dacă ar fi chiar multă, multă lume ca la Maraș, știĭ tu la Panair, unde m'aĭ dus anul trecut, eĭ bine, l'așĭ cunoaște numaĭ de cât.

Gruyo, liniștit acum, atrase spre dînsul pe drăguța fată și strîngêndu-o în brațe, o sărută de maĭ multe orĭ. Pe urmă se rugă cerululuĭ în gândul luĭ ca să binecuvinteze pe bine-făcătorul necunoscut.

— Dacă va da Dumnezeŭ să mě întremez, o să ne ducem amândoĭ pe Glavna-Ulița ca să vedem să descoperim pe frumosul domn care țĭ-a dat aurul acesta!... zise el fetei.

In odaia meșteșugaruluĭ a intrat iar speranța, care ridică moralul bolnavuluĭ și, împreună cu o hrană bună, grăbește însănătoșirea luĭ. Copiilor nu le maĭ lipsește pâinea și baba Tola, o vecină bună bětrînă, fostă prietină cu rĕposata muma lor, vine să'ĭ îngrijască, pe când tatăl se silește să umble prin curticica caseĭ unde razele soareluĭ rĕspândesc o căldură dulce și sănătoasă. El leagă în colțul basmaleĭ ceĭ cincĭ-zecĭ de leĭ ce'ĭ maĭ rĕmân, fiind-că cu el vrea să cumpere copiilor haine curățele pentru *Vetik-den.*

* * *

Tunul vestește ortodoxilor că Hristos a înviat. Oameniĭ se salută cu: *Hristos vosskreci* căruia 'ĭ rĕspunde un *Voistima vosckreci.* Ofițerĭ frumoșĭ în mare ținută încărcată cu fir și cu decorațiĭ frumoase merg sprintenĭ spre Neubet-Tepe, și pintenii lor zdrăngăne. Pălăria de pislă și haina neagră se amestecă cu calpacul și cu șaiacul patriotuluĭ glorios de pălăria luĭ și de industria națională. Rochiile ultimă modă, venite drept din Paris, aruncă tonurile lor pretențioase în mijlocul toaletelor adunate de pe la toate firmele. Și toată lumea asta se zorește să se ducă la biserica Sveta Bogorodița unde Kneazul trebue să fie și el.

Inimile bunilor Bulgarĭ tresar de bucurie și de entusiasm patriotic. Dupe secole, în metropola Plovdiv, un prinț bulgar va proclama învierea Mântuitoruluĭ.

De la palat până la biserică este oprită circulația trăsurilor. Din distanță jandarmĭ în mare ținută și cu mânușĭ albe, mențin ordinea. Balcoanele, ferestrele sunt ințesate de oamenĭ carĭ așteaptă cu nerăbdare să treacă prințul.

S'aude un fluer, care se repetă din post în post de jandarmĭ. A pornit cortegiul princiar.

In frunte galopoază un pluton de cavalerĭ din escortă. Pe urmă Altețele lor egale, Prințul și augusta sa mumă, precedați de marele mareșal al palatuluĭ și urmațĭ de toțĭ demnitariĭ Curțiĭ, defilează în trăsurĭ frumoase poleite.

In urma lor un al doilea pluton închide marșul.

La biserică, [Altețele lor sunt primite de mitropolit care le conduce, până în mijlocul bisericeĭ, unde se pun pe tronurile lor, împrejurul cărora se așază suita. Slujba a început, corul cântă imnul învieriĭ (Hristos voss Kriis).

Din vîrful tribunelor, în mijlocul mulțimeĭ, o fetiță nepăsătoare de ce se petrece împrejurul eĭ, pare că șĭ-a concentrat atenția pe un punt. Ceremonia s'apropie de sfîrșit și copila nu 'șĭ desprinde ochiĭ de pe puntul acela. In inima eĭ citeștĭ îndoiala care trece ca o umbră gonită de lumina maĭ vie a uneĭ convingerĭ care face să 'ĭ scapere ochiĭ. Buzele i se mișcă, ca și cum ar voi să vorbească, însă tot o maĭ ține ceva.

A venit minutul când Altețele Lor sărută crucea.

Un țipăt de copil rĕsună din vîrful tribunei.

— Tată! tată!

Țipătul a fost dat de fetița nebună de bucurie, de Milka, care a cunoscut in persoana prințuluĭ pe Domnul elegant care 'ĭ detese ceĭ treĭ napoleonĭ!

— El este, tată! zicea ea arătând pe Kneaz tatăluĭ sĕŭ.

Pe Grugo îl podidește plînsul.

Incepe să se roage de Dumnezeŭ:

— *Pomeni, gospodi, blagocestivago Kniaza nașego!*

Spartali.

Clerul în Franța

PARIS, 30 Noembre. — Se anunță în culoarele Camereĭ cǎ D. Fallières a renunțat să'șĭ dea demisia.

Camera continuă discuția interpelăriĭ asupra atitudineĭ clerululuĭ.

După maĭ mulțĭ oratorĭ D. de Freycinet declară că nu va tolera nicĭ odată clerului de a se sustrage legilor; trebue să se iasă din situațiunea actuală, dar guvernul respinge orĭ-ce idee de separare a Bisericeĭ de Stat.

Monseniorul Freppel susține că articolele organice anexate Concordatuluĭ nu se maĭ aplică, nu se poate face o armă contra clerului.

Ordinea de zi a D-luĭ Hubbard care tinde la separarea Bisericeĭ de Stat și respinsă de guvern este respinsă cu 346 voturĭ contra 181. O altă ordine de zi identică cu acea a Senatuluĭ și presintată de D. Rivet este adoptată cu aprobarea guvernuluĭ cu 243 contra 223.

PARIS, 30 Noembre.—D. Fallieres nu a maĭ vorbit la consiliul de miniștriĭ de dorința sa de a demisiona; se speră a'l face să revie asupra deciziuneĭ sale.

ULTIME INFORMAȚII

Deputațiĭ majorităţeĭ aŭ fost invitațĭ formal de a se afla Sâmbătă dimineața în Capitală, spre a putea lua parte la o întrunire intimă.

Se spune *Lupteĭ* că zilele acestea va apare un noŭ organ de publicitate, în limba franceză, intitulat le *Bas-Danube.*

Acest ziar va fi organul D-lor Vernescu și Blaremberg.

La ministerul Domeniilor s'a ținut licitație pentru arendarea băilor de la Lacul-Sărat.

Licitația a rĕmas asupra D-luĭ doctor Nicolini din Galațĭ.

D. colonel Gorjan va fi pus în retragere din oficiŭ pe ziua de 1 Ianuarie.

In locul sĕŭ va trece, se zice, colonelul Paladi.

Colonelul Gorjan va fi înaintat general în rezervă.

Tribunalul de comerț se va pronunța mâine în procesul ce'l are Primăria cu moștenitoriĭ defunctuluĭ Rusescu, care a lăsat comuneĭ o avere de 400 miĭ de leĭ.

Toțĭ D-niĭ licențiațĭ și asistențĭ în farmacie sunt rugațĭ a se întruni Joĭ, 5 Decembrie, ora 6 d. a. la ședința extra-ordinară ce va avea loc în sala Facultățeĭ de medicină.

Numirea D-luĭ Virgiliu Arion, fratele D-luĭ C. C. Arion, fost deputat, ca secretar general al ministerul instrucțiuneĭ, se poate privi ca sigură, zice *Românul.*

D. Arion așteaptă primul vot al cameriĭ, să vază dacă va avea saŭ nu stabilitate guvernul actual, și în special D. Take Ionescu.

Consiliul comunal al Capitaleĭ este convocat pentru Joĭ după amiazĭ.

Mâine se va judeca de către tribunalul de Ilfov secția I procesul intentat D-luĭ Sihleanu casieruluĭ clubuluĭ liberal, acuzat ca autor al insignelor puse la club cu ocazia morțeĭ luĭ Meschiu.

Toțĭ D-niĭ studențĭ din Capitală sunt invitațĭ pentru Miercurĭ seară 4 c. în localul Societățeĭ-*Unirea*, ca să aleagă o delegațiune care să meargă la Iașĭ cu ocaziunea aniversăreĭ a 200 de la omorârea mareluĭ istoric Miron Costin.

Azĭ la orele 3 p. m. s'a făcut înmormântarea regretatuluĭ Dr. S.

O mulțime imensă umplea bulevardul și stradele învecinate cu locuința defunctuluĭ la care era imposibil de strebătut.

Un mare numĕr de oamenĭ însemnațĭ aŭ venit să îndeplinească ultima datorie către amicul dispărut dintre ceĭ viĭ.

Aŭ luat parte la înmormântare maĭ multe societățĭ, iar carul funebru era acoperit de un mare numĕr de coroane, între carĭ am observat: una de myosotis din partea soției, defunctuluĭ, una de *Edelweiss* din partea copiilor, una de trandafirĭ albĭ din partea soacreĭ, D-na Rosenthal, una de ștejar din partea surorilor, una de viorele din partea fraților Rosenthal, cumnațĭ, una de ștejar verde cu grenate de aur din partea spitaluluĭ *Caritas*, una de roze și salcâm din partea maioruluĭ Naiman, una de frunze de laur din partea D-luluĭ Wertheimer și familia, una din partea D-nelor din comitetul spitaluluĭ *Caritas*, alta din partea D-luĭ Tache Ionescu, ministrul cultelor, etc.

De oare ce defunctul era ofițer al *Steleĭ Românieĭ* un pluton de infanterie dădu onorurile militare.

S'aŭ rostit maĭ multe discursurĭ acasă și la cimitir.

La adunarea generală a Soc. funcționarilor Comercialĭ Sec. Centr. ce s'aŭ ținut ierĭ Duminică 1 c. s'aŭ ales noul Comitet după cum urmează:

Președințĭ onorificĭ: St. R. Bechianu, S. Fain.

Președinte activ: Aurelie I. Ciurea.

Vice-Președințĭ: M. Fain junior Iancu Constantinescu.

Secretarĭ: Al. Mureșianu, Acsente Alecsandru.

Casier: S. Săvulescu.

Controlorĭ: Andreĭ Ionescu, Iulius Grass.

Membrĭ: Vasile Corbea, Ion Iliescu, Barbu Țițirigă, N. Socaciu, A. Rozenfeld, P. Mihalop, Gabriel David, Iancu Drăgulănescu, Tănase N. Dumitrescu, Răducanu N. Vâlcan și Grigorie Aritonovici.

Vinerĭ spre Sâmbătă noaptea, s'a stins cunoscutul profesor Dr. Barbu Constantinescu, care astă-zĭ 2 Decembre împlinia 54 de anĭ.

Inmormântarea s'a făcut ierĭ Duminică, în asistența unuĭ numeros public. Serviciul funebru s'a oficiat în biserica Zlătarĭ, de unde convoiul a pornit la cimitirul Șerban-Vodă. Aŭ oficiat Prea S. S. Părintele Ghenadie, episcopul de Argeș și Prea S. Sa părintele arhiereu Gherasim Piteșteanu, etc.

La urmă s'aŭ pronunțat două discursurĭ: unul religios, de părintele P. M. Georgescu, profesor la facultatea de teologie, și altul sentimental, de D-nul Eniu Bălteanu, directorul revisteĭ „*Lumina pentru toțĭ*," unde defunctul era colaborator.

Cortegiul simplu, dar impozant, căcĭ afară de doamne, toată lumea a mers pe jos până la cimitir. Carul funebru îmbrăcat în negru, era împodobit de coroane cărora ce sejoiteaŭ: Facultatea de teologie, „Azilul Elena Doamna", Liceul Mateiŭ Basarab, familia Eniu Bălteanu familia Gârbovicceanu, N. Stefănescu, etc.

La cimitir, corpul a fost transportat la groapă de studențiĭ facultățiĭ de teologie.

In scurt, ast-fel s'a petrecut punerea în mormînt a aceluĭa care șĭ-a consumat viața în muncă pentru cultura națiuneĭ române și de al căruĭ nume se leagă multe și marĭ instituțiĭ culturale, *fie-ĭ memoria eternă.*

Maria Steiner, Isidor, Olga, Adela și Nicolas Steiner; Dr. Leon Steiner; Carolina Demajo; Matilda Steiner, Bertha Rosenthal, S. Em. Rosenthal, Ad. Em. Rosenthal, Maximilian Rosenthal, Dr. Schachmann, Dr. Skrein, Dr. M. Rosenthal, Dr. Werteimer cu întreaga lor familie, aŭ profunda durere de a anunța încetarea din viață în ziua de 1 (13) Decembre a prea iubituluĭ lor: soț, tată, frate, ginere, cumnat nepot, unchiŭ și vĕr

D-rul Sigismond Steiner

Ofițer al ordinuluĭ «Steaua Românieĭ» și al maĭ multor ordine streine.

și roagă pe prietinĭ și cunoscuțĭ a asista la ceremonia funebră ce va avea loc azĭ, Lunĭ, 2 (14) Decembre la ora 2 p. m., în casele rĕposatuluĭ, bulev. Elisabetha, de unde cortegiul va porni la cimitirul izraelit șoseaua Kiseleff.

MERSUL TRENURILOR

Valabil de la 1 Octombrie 1891 st. n.

PORNESC DIN BUCUREȘTI :

București Iași, direct de persoane. — Pleacă din Bucureștĭ la ora 7 dim., din Ploeștĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focșanĭ 1,20 p. m., din Mĕrășeștĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,00 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7,09 seara, din Pașcanĭ 9,04 s., sosește în Iașĭ 11,20 s. — Accelerat, pleacă din Bucureștĭ 9,35 seara, din Ploeștĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicu-Sărat 1,46 dim., din Focșanĭ 2,43 dim., din Mĕrășeștĭ 3,26 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Pășcanĭ 8,40 dim., sosește în Iașĭ la 10,45 dim.

București-Vaslui, Brăila-Galați, direct accelerat.—Pleacă din Bucureștĭ la 7,50 seara, din Ploeștĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focșanĭ 1,37 nóptea, din Mĕrășeștĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., sosește în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galați, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea. din Barboșĭ 3,22 d., sosește în Galațĭ 4 dim.

București-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 7,10 seara, din Titu 8,17 seara, din Piteștĭ 9,38 seara, din Costeștĭ 10,06 seara, Slatina 11,27 seara, din Piatra Olt 11,49 seara, din Craiova 12,52 noaptea, din Filiașĭ 1,40 dim.. din Turnu-Severin 3,40 dim., sosește în Vêrciorova 4,02 dim. — De persoane pleacă din Bucureștĭ 8,15 dim., din Titu 9,43 dim. din Goleștĭ 11,04 dim., din Piteștĭ 11,37, din Costeștĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2,29 p. m., din Craiova, 4,11 p. m., din Filiașĭ 5,24 p. m., din Turnu-Severin 7,04 seara, sosește în Vêrciorova 8,30 s. — Fulgerul pleacă din Bucureștĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteștĭ 6,22 s. din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,45 seara, din Filiașĭ 10,30 seara, din Turnu-Severin 12,38 noaptea, sosește în Vêrciorova 1,00 noaptea.

București-Craiova, direct persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 2.35 p. m., din Titu 3,57 seara, din Goleștĭ 5.24 seara, din Piteștĭ 5,50 seara, din Costeștĭ 6,20 seara, din Slatina 8,17 seara, din Piatra 8,50 sosește la Craiova 10,05 s.

București-Pitești, direct persoane — Pleacă din Bucureștĭ 6,45 d., din Titu 8.21 d., din Goleștĭ 9.44 d., sosește la Piteștĭ 10,44 d.

București-Galați, direct, persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 9,40 d., din Ploeștĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2,55 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboșĭ 5,59 p. m., sosește Galațĭ 6,35 seara.

Același tren spre Tecucĭ.— Pleacă din Buzĕŭ 2,05 p. m., din R.-Sărat 3,49 p.m. din Focșanĭ 7,48 seara, din Mĕrășeștĭ 8.30 seara, sosește Tecucĭ 9,45 seara.

București-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureștĭ 4.40 p. m., din Ploeștĭ 6,30 seara, din Câmpina 7,33 seara, din Sinaia 8,46 seara, sosește Predeal 9,25 seara.

Accelerat.— Pleacă din Bucureștĭ 7,40 d., din Ploeștĭ 9,27 d., din Câmpina 10,26 d., din Sinaia 11,38 p m., sosește Predeal 12,07 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 8,50 d., din Ploeștĭ 10,48 d., din Câmpina 11,55 d., din Sinaia 1,14 p. m., sosește Predeal 1,56 p. m.

București-Giurgiŭ, direct (fulger), pleacă din Bucureștĭ 5,35 dim. sosește Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureștĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., sosește Giurgiŭ 10,18 d. — *De persoane* din Bucureștĭ, gara de Nord 5,25 p. m., din Filaret 5,55, sosește Giurgiŭ 7,48 s.

București-Călărași, Feteștĭ-Slobozia, pleacă din Bucureștĭ 7,50 dim., sosește Călărașĭ 12,20 p. m. Feteștĭ 11,3 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREȘTI.

Din Iașĭ 7,30 d. și la 9,55 seara.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 12,10 p. m. 8,50 s. și la 9,30 seara.
Din Galațĭ 8,40 dim. 5,10 s.
Din Vêrciorova 11,40 s. Fulgerul la 10,05 d. acceleratul 8,20 s. persoane.
Din Craiova 1 p. m.
Din Piteștĭ 9,10 seara.
Din Călărașĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,55 p. m, fulgerul, la 10,45 d. și 7,20 s. persoane.

PROPRIETAR-EDITOR THOMA BASILESCU.

TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU, BULEVARDUL ELISABETA, 111 BUCURESTI